

ΕΤΟΣ 74ov

17 Μαΐου 2026

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 20 (3807)

Η ΦΑΝΕΡΩΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Μέ ἀπλότητα ἀφοπλιστική καί ἐνάργεια ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης ἀφηγεῖται τό ἐκπληκτικό θαῦμα τῆς θεραπείας τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ. Τά θαύματα τοῦ Χριστοῦ δέν ἐπιτελοῦνται γιά τήν δημιουργία ἐντυπώσεων οὔτε γιά τήν ἀπόκτηση ὀπαδῶν ἢ τήν ἐπιδίωξη ἰδιοτελῶν σκοπῶν. Τά «σημεῖα», τά θαύματα τοῦ Κυρίου πραγματοποιοῦνται γιά νά βοηθήσουν τόν ἄνθρωπο νά ἀτενίσει καί νά αἰσθανθεῖ μέ πίστη καί ἀγάπη τό κατ' ἐξοχήν ἔργο τοῦ Θεοῦ, τό ὁποῖο εἶναι ἡ ἔλευση τῆς Βασιλείας Του στόν κόσμο, ἡ σωτήριος καί ἀπελευθερωτική παρουσία τοῦ Χριστοῦ ἀνάμεσά μας πού βιώνεται ὡς ἀγώνας νά Τόν ἀκολουθήσουμε μέ ἐμπιστοσύνη καί ἀφοσίωση.

Γιατί μόνο στόν Χριστό συναντᾶ κανεῖς λυτρωτικά τόν Θεό. Αὐτός εἶναι «ἡ θύρα» (Ἰωάν. 10,9), «ἡ ὁδός» (14,6) καί ἡ «προσαγωγή» μας, διά τῆς πίστεως, στήν χάρι τοῦ Θεοῦ (Ρωμ. 5,2). Ὁ Θεός καί Πατήρ «ἕως ἄρτι ἐργάζεται» (Ἰωάν. 5,17), ἐξακολουθεῖ νά ἐργάζεται ὡς τώρα γιά τήν σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου, μαζί μέ τόν Υἱό καί τό Ἅγιο Πνεῦμα Του.

Ἐπομένως, κάθε θαυμαστή ἐνέργεια τοῦ Χριστοῦ καί, κατά κύριο λόγο, ἡ ἐνανθρώπησή Του, ἡ Σταύρωση καί ἡ Ἀνάσταση, σκοπό ἔχει νά μεταβάλλει τόν κόσμο σέ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ καί νά προσανατολίσει τόν ἄνθρωπο στόν σκοπό τῆς δημιουργίας, του, δηλαδή στήν κοινωνία μέ τόν Θεό, τόν ἁγιασμό, τήν θέωση, τό «αἰεὶ σὺν Θεῷ εἶναι».

Ἡ δημιουργία τῶν ὀφθαλμῶν

Ὁ Κύριος δέν ἀποκαθιστᾶ μόνον τήν ὄραση ἑνός ἀνθρώπου πού κάποτε ἔβλεπε, ἀλλά τοῦ δίνει γιά πρώτη φορά στήν ζωὴ του τήν δυνατότητα νά δεῖ. Σέ αὐτό ἔγκειται καί ἡ ἰδιαίτερη σημασία τοῦ γεγονότος, ἀφοῦ μέ τό πῦσμα Του καί τό χῶμα κάνει πηλό καί χρίει τά μάτια τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ. Μέ αὐτήν τήν πράξη ἐπιβεβαιώνεται γιά ἀκόμη μία φορά τό κή-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ιωάν. θ' 1-38)

Τό φῶς τοῦ κόσμου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν ἄνθρωπον τυφλὸν ἐκ γενετῆς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες· Ραββί, τίς ἡμαρτεν, οὗτος ἢ οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἵνα τυφλὸς γεννηθῆ; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Οὔτε οὗτος ἡμαρτεν οὔτε οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ἀλλ' ἵνα φανερωθῆ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἐν αὐτῷ. Ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τοῦ πέμψαντός με, ἕως ἡμέρα ἐστίν· ἔρχεται νῦν ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι. Ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ φῶς, φῶς εἰμι τοῦ κόσμου. Ταῦτα εἰπὼν, ἔπτυσε χαμαὶ καὶ ἐποίησε πηλὸν ἐκ τοῦ πύσματος, καὶ ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὑπαγε, νίψαι εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, ὃ ἐρμηνεύεται, ἀπεσταλμένος. Ἀπῆλθεν οὖν καὶ ἐνίψατο, καὶ ἤλθε βλέπων. Οἱ οὖν γείτονες καὶ οἱ θεωροῦντες αὐτὸν τὸ πρότερον, ὅτι τυφλὸς ἦν, ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ καθημέριος καὶ προσαιτῶν; Ἄλλοι ἔλεγον· ὅτι οὗτός ἐστιν. Ἄλλοι δὲ ὅτι ὁμοίος αὐτῷ ἐστίν. Ἐκεῖνος ἔλεγεν· Ὅτι ἐγὼ εἰμι. Ἔλεγον οὖν αὐτῷ· Πῶς ἀνεώχθησάν σου οἱ ὀφθαλμοί; Ἀπεκρίθη ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Ἄνθρωπος, λεγόμενος Ἰησοῦς, πηλὸν ἐποίησε καὶ ἐπέχρισέ μου τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ εἶπέ μοι· Ὑπαγε εἰς τὴν κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ, καὶ νίψαι. Ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος, ἀνέβλεψα. Εἶπον οὖν αὐτῷ· Ποῦ ἐστὶν ἐκεῖνος; Λέγει· Οὐκ οἶδα. Ἄγουσιν αὐτὸν πρὸς τοὺς Φαρισαίους, τὸν ποτε τυφλόν. Ἦν δὲ Σάββατον, ὅτε τὸν πηλὸν ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἀνέωξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς. Πάλιν οὖν ἠρώτων αὐτὸν καὶ οἱ Φαρισαῖοι, πῶς ἀνέβλεψεν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Πηλὸν ἐπέθηκέ μου ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς, καὶ ἐνιψάμην, καὶ βλέπω. Ἔλεγον οὖν ἐκ τῶν Φαρισαίων τινές· Οὗτος ὁ ἄνθρωπος οὐκ ἔστι παρὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι τὸ Σάββατον οὐ τηρεῖ. Ἄλλοι ἔλεγον· Πῶς δύναται ἄνθρωπος ἀμαρτωλὸς τοιαῦτα σημεῖα ποιεῖν; Καὶ σχίσμα ἦν ἐν αὐτοῖς. Λέγουσι τῷ τυφλῷ πάλιν· Σὺ τί λέγεις περὶ αὐτοῦ, ὅτι ἠνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; Ὁ δὲ εἶπεν· ὅτι προφήτης ἐστίν. Οὐκ ἐπίστευσαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτοῦ, ὅτι τυφλὸς ἦν καὶ ἀνέβλεψεν, ἕως ὅτου ἐφώνησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ τοῦ ἀναβλέψαντος καὶ ἠρώτησαν αὐτούς, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ὑμῶν, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη; πῶς οὖν ἄρτι βλέπει; Ἀπεκρίθησαν δὲ αὐτοῖς οἱ γονεῖς αὐτοῦ καὶ εἶπον· Οἶδαμεν ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς ἡμῶν, καὶ ὅτι τυφλὸς ἐγεννήθη· πῶς δὲ νῦν βλέπει οὐκ οἶδαμεν· ἢ τίς ἠνοιξεν αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς ἡμεῖς οὐκ οἶδαμεν· αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε· αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ λαλήσει. Ταῦτα εἶπον οἱ γονεῖς αὐτοῦ, ὅτι ἐφοβοῦντο τοὺς Ἰουδαίους· ἤδη γὰρ συνετέθειντο οἱ Ἰουδαῖοι, ἵνα, ἐάν τις αὐτὸν ὁμολογήσῃ Χριστόν, ἀποσυνάγωγος γένηται. Διὰ τοῦτο οἱ γονεῖς αὐτοῦ εἶπον· Ὅτι ἡλικίαν ἔχει, αὐτὸν ἐρωτήσατε. Ἐφώνησαν οὖν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον, ὃς ἦν τυφλός, καὶ εἶπον αὐτῷ· Δός δόξαν τῷ Θεῷ· ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος

ἀμαρτωλός ἐστιν. Απεκρίθη οὖν ἐκεῖνος, καὶ εἶπεν· Εἰ ἀμαρτωλός ἐστιν, οὐκ οἶδα· ἐν οἶδα ὅτι, τυφλός ὢν, ἄρτι βλέπω. Εἶπον δὲ αὐτῷ πάλιν· Τί ἐποίησέ σοι; πῶς ἤνοιξέ σου τοὺς ὀφθαλμούς; Απεκρίθη αὐτοῖς· Εἶπον ὑμῖν ἤδη, καὶ οὐκ ἠκούσατε· τί πάλιν θέλετε ἀκοῦειν; μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε αὐτοῦ μαθηταὶ γενέσθαι; Ἐλοιδόρησαν οὖν αὐτόν, καὶ εἶπον· Σὺ εἰ μαθητὴς ἐκείνου· ἡμεῖς δὲ τοῦ Μωϋσέως ἐσμὲν μαθηταί. Ἡμεῖς οἶδαμεν, ὅτι Μωϋσεὶ λελάληκεν ὁ Θεός· τοῦτον δὲ οὐκ οἶδαμεν πόθεν ἐστίν. Απεκρίθη ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐν γὰρ τούτῳ θαυμαστόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστί, καὶ ἀνέωξέ μου τοὺς ὀφθαλμούς. Οἶδαμεν δὲ ὅτι ἀμαρτωλῶν ὁ Θεὸς οὐκ ἀκούει· ἀλλ' ἐάν τις θεοσεβῆς ἦ, καὶ τὸ θέλημα αὐτοῦ ποιῇ, τούτου ἀκούει. Ἐκ τοῦ αἰῶνος οὐκ ἠκούσθη ὅτι ἤνοιξέ τις ὀφθαλμούς τυφλοῦ γεγεννημένου. Εἰ μὴ ἦν οὗτος παρὰ Θεοῦ, οὐκ ἠδύνατο ποιεῖν οὐδέν. Απεκρίθησαν, καὶ εἶπον αὐτῷ· Ἐν ἀμαρτίαις σὺ ἐγεννήθης ὄλος, καὶ σὺ διδάσκεις ἡμᾶς; Καὶ ἐξέβαλον αὐτόν ἔξω. Ἦκουσεν ὁ Ἰησοῦς, ὅτι ἐξέβαλον αὐτόν ἔξω, καὶ εὐρῶν αὐτόν εἶπεν αὐτῷ· Σὺ πιστεύεις εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ; Απεκρίθη ἐκεῖνος καὶ εἶπε· Τίς ἐστι, Κύριε, ἵνα πιστεύσω εἰς αὐτόν; Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Καὶ ἐώρακα αὐτόν καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ, ἐκεῖνός ἐστιν. Ὁ δὲ εἶπε· Πιστεύω, Κύριε· καὶ προσεκύνησεν αὐτῷ.

ρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὄντως ὁ Χριστός, ὁ Μεσσίας, ὁ λυτρωτὴς ὅλων τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀρχηγός τοῦ καινούργιου λαοῦ τοῦ Θεοῦ, τῆς Ἐκκλησίας, σύμφωνα μὲ τὴν περίφημη προφητεία τοῦ Ἡσαΐου γιὰ τὴν δράση τοῦ Μεσσία: «τυφλοὶ ἀναβλέπουσι καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται καὶ κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται» (Ματθ. 11,5).

Αὕτη εἶναι ἡ πεποίθηση τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὸ Πρόσωπο καὶ τὸ ἔργο τοῦ Χριστοῦ· αὐτό εἶναι τὸ καλὸ ἄγγελμα τῆς σωτηρίας μας καὶ τὸ περιεχόμενο τοῦ Χριστιανισμοῦ· ἡ ἐν Χριστῷ ἀναγέννηση καὶ ὁ φωτισμός τοῦ ἀνθρώπου, ἡ θέωσή του, καθὼς ἐπισημαίνουν οἱ Ἅγιοι Μάξιμος ὁ Ὁμολογητὴς καὶ Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς: «Τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ Θεοῦ Εὐαγγέλιον· πρεσβεία (παρέμβαση-ἀποστολή) Θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους δι' Υἱοῦ σαρκωθέντος καὶ μισθὸν δωρουμένου τοῖς Αὐτῷ πειθόμενοις, τὴν ἀγέννητον θέωσιν».

Ἡ ἀγέννητη θέωση, ὡς σκοπὸς τῆς δημιουργίας τοῦ ἀνθρώπου, ἀποκαλύπτεται στοὺς ἀξιους, δηλαδὴ σὲ ἐκείνους πού ἔχουν ὑγιεῖς ὀφθαλμούς καὶ καθαρὴ καρδιά, τὰ ὁποῖα ἀποκτῶνται μὲ τὴν ζωντανὴ πίστη καὶ τοῦ Θεοῦ τὴν χάρι.

Τὸ θάρρος πού ἐμπνέει ἡ πίστη

Ὁ ἐκ γενετῆς τυφλός, μὲ τὴν πίστη καὶ τὴν προθυμία του νὰ ὑπακούσει στὸν λόγο κάποιου Ἀγνώστου πού χρεῖε τοὺς ὀφθαλμούς του, μεταβαίνει στὴν «κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ», νίπεται καί, ὅταν ἐπιστρέφει, βλέπει.

17 Μαΐου 2026: ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Ἡ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ». Ἀνδρονίκου καί Ἰουνίας τῶν ἀποστόλων (α' αἰ.). Ἀθανασίου Χριστιανοπούλεως Τριφυλίας († 1735), Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Μετσόβου († 1617).

Ἦχος: πλ. α' – Ἐωθινόν: Η' – Ἀπόστολος: Πράξ. ιστ' 16-34 – Εὐαγ.: Ἰωάν. θ' 1-38.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 24 Μαΐου, τῶν Ἁγίων 318 Πατέρων.

Ἀπόστολος: Πράξ. κ' 16-18, 28-36 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. ιζ' 1-13.

Τότε, ἡ ἀγάπη καί ἡ πίστη του στόν Χριστό ἐκδηλώνονται καί μέ τόν ἀγῶνα του νά ὑπερασπίσει τόν Εὐεργέτη του, ὁμολογώντας ἀπερίφραστα καί θαρραλέα στούς ἀνθρώπους (γεῖτονες, φαρισαίους, γονεῖς), ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι προφήτης καί ὅτι τοῦ ἔδωσε τό φῶς του. Ἔτσι, ὁ πρῶην τυφλός γίνεται ὄργανο τοῦ Θεοῦ γιά νά φανερωθεῖ ἡ τύφλωση τῶν «ἰσχυρῶν» καί «σοφῶν» τοῦ κόσμου. Καί ὁ Κύριος, τόν ὁποῖο στό τέλος τῆς περικοπῆς ὁ θεραπευθεῖς τυφλός πιστεύει ὡς Υἱό τοῦ Θεοῦ καί Τόν προσκυνεῖ, φανερώνει ὅτι «εἰς κρίμα εἰς τόν κόσμον τοῦτον ἦλθε». Ἐνανθρώπησε, δηλαδή, γιά νά προκαλέσει κρίση σέ αὐτόν τόν κόσμο, ὥστε ὅσοι δέν βλέπουν νά δοῦν καί ὅσοι «βλέπουν» νά γίνουν τυφλοί (Ἰωάν. 9,39).

Ἡ πίστη ὡς οὐσιαστική γνωριμία μέ τόν Χριστό

Τοιουτοτρόπως, διαπιστώνουμε ὅτι ὁ πρῶην τυφλός δέν ἀρκέσθηκε ἀπλῶς στό νά ἐκφράσει τήν εὐγνωμοσύνη τῆς καρδιάς του στόν Εὐεργέτη του, ἀλλά τό θαῦμα τῆς θεραπείας του ἔγινε ἀφετηρία γιά νά γνωρίσει βαθύτερα τόν Χριστό, νά συνδεθεῖ ἀληθινά μαζί Του, νά πιστεύσει στήν μεσσιανική Του ιδιότητα. Γι' αὐτό καί τόν ὁμολογεῖ ὡς Υἱό τοῦ Θεοῦ, ἐνώ προηγουμένως τόν ἀποκαλοῦσε «Προφήτην» καί «Ἀνθρωπον λεγόμενον Ἰησοῦν». Ὅσο περισσότερο λούζεσαι ἀπό τό φῶς τῆς πίστεως, τόσο ἀποκτᾶς ἐμπειρία, προσωπική πείρα, ἐσωτερική βεβαιότητα γιά τήν ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ· ἄνοδο σέ ἄλλα ἐπίπεδα γνώσεως καί ὑπάρξεως.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

---